

N:o 75.

Af herr **A. Sandwall** m. fl., *angående ändring af tulltaxans bestämmelser rörande »Broderade arbeten».*

På grund af de många nya industriella anläggningar, som särskildt under senaste decenniet gjorts i vårt land, har importen af utländska varor rätt väsentligt reducerats. Ännu importeras dock varor för synnerligen höga belopp, och det återstår på åtskilliga områden mycket, innan industrien i Sverige uppnått den utveckling, som kunde vara önskelig. Bland de försök, som under senare åren gjorts för åstadkommande af nya industrigrenar inom landet, torde de, som afse fabriksmessig tillverkning af broderade artiklar, vara af stor betydelse. I de anläggningar, som för detta ändamål uppstått, hafva nedlagts rätt ansenliga kapital, och de der förfärdigade varorna kunna i kvalitativt hänseende täfla med de bästa utländska. Emellertid har erfarenheten visat, att nu rådande tullförhållanden för denna industri äro så ogynsamma, att konkurrensen med utlandets stora fabrikstillverkningar är synnerligen svår, och det ser ut, som om våra broderianläggningar ej skulle kunna i längden drifvas, om de icke snart blifva i tullhänseende bättre tillgodosedda.

Att denna industri ej är af någon ringa betydelse framgår deraf, att enligt officiella statistiken år 1897 importerades från utlandet broderade varor för ett belopp af icke mindre än 1,627,915 kronor, hvilket ansenliga belopp borde till större delen kunna bevaras åt inhemsk industri, om genom lämpligt afvägdt tullskydd konkurrensen med utlandet möjliggjordes och importen något hämmades. Enligt nu gällande tulltaxa skola broderade arbeten draga en tull lika med det tyg eller annat ämne, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 100 procent.

De tyger, hvarå broderier i allmänhet anbringas, äro vanligen tyll och madapolam, af hvilka den förra drager en tull af 2 kr. 50 öre pr kilogram och den senare en tull af högst 1 kr. 75 pr kilogram och lägst 50 öre pr kilogram, beroende på om tullberäkningen sker efter tät eller gles väf.

Tullen å broderade varor uppgår sålunda till högst 5 kronor pr kilogram och lägst 1 krona pr kilogram. Att dessa tullsatser äro allt för ringa synes uppenbarligen, om man jemför dessa med de för andra dermed likartade varor gällande tullbestämmelser. Så finner man af kongl. kommerskollegii berättelse för år 1897, att i förhållande till varornas värde t. ex. spetsar påföras en tull af 20 %, konstgjorda blommor 30 %, snörmakerier 27,2 %, leksaker 66,7 %, hängslen 25 %, band 16 %, paraplyer 25 %, käppar 54 % o. s. v., under det tullen för broderade arbeten uppgår endast till 7 à 3,5 %. Skilnaden blir ännu större, om man anställer en jämförelse mellan det effektiva tullskydd, som den ena eller andra artikeln åtnjuter, d. v. s. om man äfven tager hänsyn till den tull, som måste erläggas för nödvändig råvara. Enligt gjord beräkning utgör i så fall tullen å spetsar 19 %, band 14,1 %, hängslen 22,1 %, men för broderade arbeten endast 3,5 %, en tull, som för dessa senare blir nästan betydelselös. Då härtill kommer den omständigheten, att fabrikationen af broderier är mycket mera invecklad och kostsam än tillverkningen af öfriga här nämnda artiklar, så torde det rättmätiga uti framställningen om ökad tullskydd för ifrågasvarande industri vara uppenbar.

Vid tullbehandlingen af broderade varor skall, såsom förut nämnts, tullen å väfven ligga till grund. Då det visat sig, att det ofta varit för- enadt med svårigheter att vid tullbestämmelsen åsätta den rigtiga tullsatsen, enär detta i de flesta fall skall ske efter antalet varp- och inslagstrådar pr kvadratcentimeter, så synes oss, som om det skulle vara både enklare och mera tillfredsställande, om broderade arbeten förtullades endast efter vikt, oberoende af väfvens beskaffenhet. Skilnaden i trådantalet på de olika väfnader, man för broderier i allmänhet använder, är ej så synnerligen stor och viktiskilnaden ännu betydligt mindre, hvadan för tullinkomsterna icke är af någon betydelse, om det onödiga trådräkandet finge upphöra.

Tullen å broderier å siden och glansväfnader torde kunna bibehållas vid sitt nuvarande belopp 16 kronor pr kilogram, då deremot tullen å öfriga broderade arbeten ej gerna kan bestämmas till lägre belopp än 6 kronor 50 öre pr kilogram för tyllbroderier och 5 kronor 50 öre pr kg. för broderier, andra slag.

På grund af hvad som sålunda blifvit anfördt, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta den ändring i gällande tulltaxa rörande broderade arbeten, att tullsatserna å desamma bestämmas sålunda:

<i>Broderade arbeten</i> , ej specificerade, färdiga eller påbörjade:				
af silke ensamt eller till en del å siden eller andra glansväfnader				pr kilogram kr. 16.—
Andra slag, af tyll eller dermed jemförliga väfnader	»	»	»	6,50
Andra slag, å öfriga väfnader	»	»	»	5,50

Stockholm den 25 januari 1900.

Alfred Sandwall.

Hjalmar Hallin.

Oskar Nylander.

N:o 76.

Af herr **G. Lindgren** i Islingby m. fl., i anledning af Kongl.

Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning angående ny mötesplats för Vestmanlands regemente.

I Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 1 till innevarande års Riksdag hemställer Kongl. Maj:t under fjerde hufvudtiteln, punkt 35, om Riksdagens bifall till vissa åtgärder för anskaffande af ny mötesplats för Vestmanlands regemente och om anvisande af erforderliga medel dertill. Såsom skäl för den föreslagna förändringen af mötesplats för regementet,